

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यद्वंशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति यद्वंशममहुर्यो वै प्रजवं यतामपन्थेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुः हन्ति यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वाभ्य समंश्नुतेऽथ यो व्याह सः (१)

हीयते तस्माद्वंशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यजमानस्य यद्व्युद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै दंशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दृशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्बुच्यं यदि तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्बुच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानृचुस्तेनेयः सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतोऽध्यर्चितारः (३)

तदुभयमास्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा इमामंश्चरथो नाश्वतरारथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमाः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूंष्यथैतस्यैवान्तो नास्ति यद्ब्रह्म तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगरः॥ (४)

व्याह स दंशीकवोऽर्चितारः स एकञ्च॥

[१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां यजमानो वृङ्क्ते इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति किं चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनिति किं पञ्चमेनेति पञ्चाक्षरां पङ्क्तिमिति किं षष्ठेनेति षडृतूनिति किं सप्तमेनेति सप्तपदाः शक्नोमीति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति त्रिवृतः स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृङ्क्ते॥ (६)

शक्रोमित्येकचत्वारिंशच्च॥

[२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत् त्रयोदशरात्रः समानः ह्येतदहर्ह्यत्प्रायणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामाप्त्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्यन्मध्यंऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका गृहपतेर्वाख्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमहाव्रतं कुर्वन्ति सन्ततामेव वाचमव रुन्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा अत्र महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमाना महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥

[३]

आदित्या अकामयन्तोभयौलोकयोर्ऋध्रुयामेति त एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायततो वै त उभयौलोकयोरार्धवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासते उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्सारण्या उभयीषामवरुद्धे यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैलोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि भवन्तीममेव तैलोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥

[४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतत् देवा अन्वायन्तानादित्याश्च पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपाजीविष्म त इमेऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रं प्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिंल्लोके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या अमुष्मिंल्लोक आर्ध्ववच्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासते उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिंल्लोकं ऋध्रुवन्ति त्र्यहाभ्यामस्मिंल्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधधः

स्यान्मर्ध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी
सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति
ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडत्र
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो
भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आध्रुवश्चह्याभ्यामस्मिन्सविवधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिशब्दः॥ [५]

इन्द्रो वै सदृष्टेवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं
पञ्चदशरात्रं प्रायच्छत्तमाहरत् तेनायजत् ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यावृत्तमगच्छद्य एव
विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृत्तमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति
व्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति
तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः
प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकशब्दः॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्योऽविभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
एतं पञ्चदशरात्रं वज्रं प्रायच्छत् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते
भ्रातृव्यानेव पराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता एव पशव्याः पञ्चदश
वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते संवत्सरं पशवोऽनु प्र जायन्ते
तस्मात्पशव्या एता एव सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर

आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायोजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यं मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्ठां पाप्मानन्तिरन्तरिक्षं लोकं प्रजाये द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वांसः सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्समस्त्रिंशच्च॥ [८]

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता विंशतिः रात्रौरपश्यन्ततो वै त उभयः समवृञ्जत ब्रह्म चान्नं च ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा अभवन् य एवं विद्वांस एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चसिनोऽन्नादा भवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विंशो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गुलयो दश पद्या यावानेव पुरुषस्तमावोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति

अ॒हा भ॑वन्ती॒यं वा॒व ज्योति॑रन्तरि॒क्षं गौर॑सावायुरि॒माने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्व॑ अ॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व सु॒वर्ग॑म् (२३)

लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॒ स्युर्वि॑वि॒वधः॑ स्या॒न्मध्ये॑ पृ॒ष्ठानि॑ भवन्ति॒ सवि॑वध॒त्वायौ॒जो वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व वी॒र्यं॑ मध्यतो दधते बृह॒द्रथ॑न्तरा॒भ्यां यन्ती॒यं वा॒व र॑थन्तरम॒सौ बृ॒हदा॒भ्यामे॒व य॒न्त्यथो॑ अ॒नयो॑रे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्त्ये॒ते वै य॒ज्ञस्या॑ञ्जसाय॒नी सु॒तो ता॒भ्यामे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं य॑न्ति॒ परा॑ञ्चो वा ए॒ते सु॒वर्गं॑ लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ ये परा॑चीना॒नि पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति॒ प्रत्य॑ङ्महो भ॑वति॒ प्रत्य॑वरूढ्या॒ अथो॑ प्र॒तिष्ठि॑त्या उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒ ऋद्धो॑तिष्ठन्त्यतिरा॒त्राव॑भितो॒ भवतो॑ ब्रह्मवर्च॑सस्या॒न्नाद्य॑स्य॒ परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

वृ॒ज्जते॒ ब्रह्म॒ चात्र॑ञ्च सु॒वर्गमे॒ते सु॒वर्ग॑ञ्जयो॒वि॒शति॑श्च॥

[९]

अ॒सावा॑दि॒त्योऽस्मि॑ल्लो॒क आ॑सीत्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः परि॑गृह्य॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑गमय॒न्परै॑र॒वस्ता॑त्पर्य॒गं सु॒वर्गे॑ लो॒के प्र॑त्य॒स्थाप॑य॒न्परैः॑ प॒रस्ता॑त्पर्य॒गं गृह्ण॑न्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोह॒न्त्स वा अ॒सावा॑दि॒त्योऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑ प॒रैरु॒भय॑तः॒ परि॑गृहीतो॒ यत्पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्ति सु॒वर्गमे॒व तैर्लो॒कं य॑ज॒माना॑ यन्ति॒ परै॑र॒वस्ता॑त्परि॒ गृह्ण॑न्ति दि॒वाकी॒र्त्येन॑ (२५)

सु॒वर्गे॑ लो॒के प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति॒ परैः॑ प॒रस्ता॑त्परि॒ गृह्ण॑न्ति पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्ति॒ यत्परै॑ प॒रस्ता॑न्न स्युः॒ परा॑ञ्चः सु॒वर्गा॑ल्लो॒कान्निष्प॑द्ये॒रन् यद॑वस्ता॒न्न स्युः॒ प्र॒जा निर्दे॑हेयु॒रभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑सामानो भवन्ति सु॒वर्ग ए॒वैना॑ लो॒क उ॒भय॑तः॒ परि॑ गृह्णन्ति॒ यज॑माना॒ वै दि॒वाकी॒र्त्यं सं॒वत्सरः॑ परः॑सामानो॒ऽभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो भवन्ति सं॒वत्सर ए॒वो॒भय॑तः (२६)

प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति॒ पृ॒ष्ठं वै दि॒वाकी॒र्त्यं पा॒र्श्वे परः॑सामानो॒ऽभितो॑ दि॒वाकी॒र्त्यं परः॑सामानो भवन्ति॒ तस्मा॑द॒भितः॑ पृ॒ष्ठं पा॒र्श्वे भू॒र्यिष्ठा॑ ग्र॒हा गृह्ण॑न्ते भू॒र्यिष्ठं॑ शस्यते॒ य॒ज्ञस्यै॒व तन्म॑ध्यतो॒ ग्रन्थं॑ ग्र॒ध्नन्त्य॑वि॒स्र॒साय॑ स॒प्त गृह्ण॑न्ते स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒व य॑ज॒मानेषु॑ दधति॒ यत्परा॑चीना॒नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्त्यमु॒मे॒व तैर्लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ यदि॑मं लो॒कं न॑ (२७)

प्र॒त्य॒वरो॑हे॒युरु॒द्धा मा॒द्यैर्यु॑र्यज॒मानाः॒ प्र वा॑ मीये॒रन् यत्प्र॑ती॒चीना॑नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्ती॒ममे॒व तैर्लो॒कं प्र॒त्य॒वरो॑हन्त्यथो॒ अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति ति॑ष्ठन्त्यनु॒न्मादा॑येन्द्रो वा अ॒प्र॒तिष्ठि॑त आसी॒त्स प्र॒जाप॑तिमु॒पाधा॑वत्तस्मा॒ एत॑मे॒कवि॑शतिरा॒त्रं प्रा॒यच्छु॑त्तमा॒ह॒रत्तेना॑यजत् ततो॒ वै स प्र॑त्य॒तिष्ठ॑द्ये ब॒हुया॑जिनो॒ऽप्र॒तिष्ठि॑ताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय इमे लोका असावादित्य
 एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत
 स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रं प्रायच्छुत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै सो-
 ऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासते रोचन्त एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा
 एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशोऽतिरात्रावभितौ भवतो
 ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यमेवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्घ्रिजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा
 विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां योऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु यो-
 ऽस्मान्द्वेष्टि। यज्ञं यज्ञस्य यतेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान् यज्ञस्य
 तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहम्। सन्तै वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्। प्रेषान्त्सामिधेनीराधावावाज्यभागावा
 प्रत्याश्रुतमा शृणामि ते। प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुर्वः। अग्निनेन्द्रेण
 सोमैर्न सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे
 ते वर्षदृतम्। स्तुतं शस्त्रं प्रतिगरं ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुर्वः। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा ददे तव। पशून्स्तुतं
 पुरोडाशान्त्सर्वनान्योत यज्ञम्। देवान्त्सेन्द्रानुप ते हुवे सवाहमग्निमुखान्त्सोमंवतो ये च
 विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतं भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती
 वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो
 व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा
 नमो भूर्भुवःसुर्वषट्स्वाहा नमः॥ (३३)

भुवश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे गृहा भवं त्वा प्रजा म आ मां यज्ञो विंशतु वीर्यावान्। आपो देवीर्यज्ञिया

मा विंशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुख्स्तुतशस्त्रे मा विंशता५ समीचीं। आदित्या रुद्रा वसवो मे सदस्याः सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ माग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंहिया मा सुहता आ विंशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निष्टोमो विंशत्पादश च॥

[१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिना रूपाणीन्द्रेण देवान् वातेन प्राणान्भूसूर्येण द्याश्चन्द्रमसा नक्षत्राणि यमेन पितृत्राज्ञां मनुष्यान्फलेन नादेयानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशुपतत्रिणो वृष्णाश्वानृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनार्वीर्ब्रीहिणान्नानि यवेनौषधीन्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्जा गायत्रिया छन्दांसि त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

ब्राह्मणेनैकंश॥

[१४]

स्वाहाधिमार्धीताय स्वाहा स्वाहार्धीतं मनसे स्वाहा स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुरुरूपाय स्वाहा दशं च॥

[१५]

दध्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहोष्ठाभ्याः स्वाहा मुखाय स्वाहा नासिकाभ्याः स्वाहाक्षीभ्याः स्वाहा कर्णाभ्याः स्वाहा पार इक्षवोऽवार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहावार इक्षवः पार्येभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहा शीरुष्णे स्वाहा भ्रूभ्याः स्वाहा ललाटाय स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा मस्तिष्काय स्वाहा केशेभ्यः स्वाहा वहाय स्वाहा ग्रीवाभ्यः स्वाहा स्कन्धेभ्यः स्वाहा कीकसाभ्यः स्वाहा पृष्ठीभ्यः स्वाहा पाजस्याय स्वाहा पार्श्वाभ्याः स्वाहा (३७)

अ५साभ्याः स्वाहा दोषभ्याः स्वाहा बाहुभ्याः स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहाहोरुभ्याः स्वाहाष्ठीवज्याः स्वाहा जङ्घाभ्याः स्वाहा भसदे स्वाहा शिखण्डेभ्यः स्वाहा वालधानाय स्वाहाण्डाभ्याः स्वाहा शेपाय स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय

स्वाहा पद्भ्यः स्वाहा शफेभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा मांसाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहाङ्गभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३८)

पार्श्वभ्यां स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा पदं॥ [१६]

अञ्जेताय स्वाहाञ्जिसक्थाय स्वाहा शितिपदे स्वाहा शितिककुदे स्वाहा शितिरन्ध्राय स्वाहा शितिपृष्ठाय स्वाहा शित्यंसाय स्वाहा पुष्पकर्णाय स्वाहा शित्योष्ठाय स्वाहा शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहा श्वेतानूकाशाय स्वाहाञ्जये स्वाहा ललामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहा कृष्णैताय स्वाहा रोहितैताय स्वाहारुणैताय स्वाहेदृशाय स्वाहा कीदृशाय स्वाहा तादृशाय स्वाहा सदृशाय स्वाहा विसदृशाय स्वाहा सुसदृशाय स्वाहा रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३९)

रूपाय स्वाहा द्वे च॥ [१७]

कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहा पिशङ्गाय स्वाहा सारङ्गाय स्वाहारुणाय स्वाहा गौराय स्वाहा बभ्रवे स्वाहा नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणाय स्वाहा श्यावाय स्वाहा श्यामाय स्वाहा पाकलाय स्वाहा सुरूपाय स्वाहानुरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिरूपाय स्वाहा शबलाय स्वाहा कमलाय स्वाहा पृश्नये स्वाहा पृश्निसक्थाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

कृष्णाय पदंत्वारिंशत्॥ [१८]

ओषधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा काण्डैभ्यः स्वाहा वल्शैभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

ओषधीभ्यश्चतुर्विंशतिः॥ [१९]

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा स्कन्धौभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा पर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः स्वाहा फलेभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा परिशिष्टाय स्वाहा संशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा

स॒रि॑क्ताय॒ स्वाहो॑द्रि॒क्ताय॒ स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥ (४२)

वन्स्पति॑भ्यः स्कन्धो॑भ्यः शि॒ष्टाय॑ रि॒क्ताय॑ षट्त्वारि॑शत्॥ [२०]

प्रज॑वं ब्रह्मवादिन्ः किमे॒ष वा आ॒प्त आ॒दित्या॑ उ॒भयोः॑ प्रजाप॑तिरन्वा॒यन्नि॒न्द्रो वै सु॒दृङ्मि॒न्द्रो वै शि॒थिलः॑ प्रजाप॑तिरकामयता॒न्नादः॑ सा
वि॒राड्सावा॑दित्यो॒ऽर्वाङ्म॒तमा मे॒ऽग्निना॑ स्वाहा॒धिन्द्रो॑ऽऽये॒ताय॑ कृ॒ष्णायो॑प॒धोभ्यो॑ वन्स्पति॑भ्यो वि॑श॒तिः॥ २० ॥

प्रज॑वं प्रजाप॑तिर्यद॒द्यन्दो॒मन्तं॑ हुवे सवा॒हमो॑प॒धोभ्यो॑ द्विच॑त्वारि॑शत्॥ ४२ ॥

प्रज॑व॒ः सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥

हरिः॑ ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥ ७-३॥

